

RADIO KLEBNIKOV

WEEKBLADEN #45

uitzending op 03/04/2021

roekeloos geniale
spuiter

Het Programma van de Vrije Lyriek

RADIO **KLEBNIKOV** WEEKBLADEN # 45

uitzending op 03/04/2021

tekstverzameling vrijelijk te week gelegd , waaruit desgewenst de beschikbare stemmen op de vermelde datum putten kunnen om zich ter aether te verheffen

CC BY-NC-SA- Neue Kathedrale des erotischen Elends 2020

stuur uw bijdragen aan de WEEKBLADEN naar
weekbladen@radioklebnikov.be

Lees Mij

stuur uw bijdragen voor de 'RADIO KLEBNIKOV WEEKBLADEN' per mail naar weekbladen@radioklebnikov.be

- **RADIO KLEBNIKOV** selecteert zelf teksten uit wat er online verschijnt maar **iedereen** kan teksten opsturen voor opname in de **WEEKBLADEN**
- na de uitzending worden deze **WEEKBLADEN** als pdf-bestand gepubliceerd en verspreid via onze kanalen.
- we aanvaarden **ENKEL TEKST** als bijdrage, géén afbeeldingen of andersoortige bestanden!
- bijdragen kunnen **eigen teksten** zijn **of teksten van anderen** waarvan je graag een voordracht zou horen
- als je wil dat er **info over jezelf** als auteur in de pdf nadien staat, vermeld je dat in de mail
- **RADIO KLEBNIKOV** behoudt zich het recht voor om de aangeboden teksten zonder enige verantwoording te weigeren, er wordt niet gecommuniceerd over al dan niet opname in de **WEEKBLADEN**
- opname in de 'RADIO KLEBNIKOV WEEKBLADEN' is voor een tekst geen garantie om voorgelezen te worden!
- alle teksten zijn en blijven eigendom van de vermelde auteurs en ze resorteren hier én in de pdf na de uitzending onder [Creative Commons CC BY-NC-SA licentie](#)

•

Alan Sondheim

Sulings

<http://www.alansondheim.org/suling.mp3>

<http://www.alansondheim.org/suling.jpg>

Two Indonesian fipple flutes, one from Bali (thanks to John Emigh), the other from an import store in Rhode Island.

New direction, enjoy, very short, just not too much of your time!

[::]JT: NO Only just? Take your time. I make good advice? NO Only just? Take your time. Oh don't mention it. Thanks for everything!

Take your time. The pleasure was all mine. You are quite welcome! Thanks!

Just take your time. Oh don't mention it. Thanks for the compliment. What??!

[13:39] Julu Twine: Hey. Interesting gossip. NO Only just? Take your time.

Take your time. Do you prefer books or TV?

[::]JT: NO Only just? Take your time. I make programmed me for it! What was it?

NO Only just? Take your time. Why just? Take your time! My assumption is only a supposition? I get Only just? Take your time!

I've heard that somewhere before 😊.

That's just "Take your time!"

NO Only just? Take your time. Chat amongst yourselves. How much would you need?

Reddust, NO Only just? Take your time. You think I am of the most difficult? Take your time!

Take your time, I am a citizen of the world!

[::]RR: Take your time. Think it over.

[13:39] Julu Twine: Hey. Interesting gossip. NO!!

Only just? Take your time.

Take your time. Do you prefer books or TV?

Only just? Take your time. Yes the explanation makes sense to me too.

Are you taking your time, don't take your time!

I am doing my best work now, please take your time, listen, look at it!

take your time!

(> <https://www.facebook.com/groups/2341711559443134/permalink/2880098575604427/>)

Antonin Artaud

De klare Abélard

Het fluisterende raamwerk vormt op het glas van zijn geest altijd dezelfde tekenen van liefde, dezelfde hartelijke uitwisselingen die hem misschien zouden kunnen redden van zijn man-zijn, mocht hij ermee instemmen om zichzelf te redden van de liefde.

Hij moet toegeven. Hij zal zich niet meer kunnen houden. Hij geeft toe. Dit melodieuze bruisen dwingt hem. Zijn geslacht klopt: een kwelwind fluistert, het geluid ervan is hoger dan de lucht. De rivier rolt vrouwenlijken om. Is het Ophelia, Beatrice, Laura? Neen, inkt, neen, wind, neen, rietvelden, oevers, schuim, vlokken. Er is geen sluis meer. Abélard heeft van zijn verlangen een sluis gemaakt. Ter samenvloeiing der gruwelijke en melodische stuwkracht. Héloïse komt aangerold, meegesleept, naar hem toe, – EN ZE WIL HET GRAAG.

Ziedaar aan de hemel de hand van Erasmus die een mosterdzaadje van waanzin zaait. Ah, de merkwaardige opkomst. De beweging van de Beer fixeert de tijd aan de hemel, fixeert de hemel in de Tijd, aan deze omgekeerde kant van de wereld waar de hemel zijn gezicht aanbiedt. Immense nivellering.

Het is omdat de hemel een gezicht heeft dat Abélard een hart heeft waar al die sterren soeverein ontkiemen en hun staart roeren. Aan 't eind van de metafysica staat deze liefde, met vlees geplaveid, met brandende stenen, in de hemel geboren na zovele wendingen van een mosterdzaadje waanzin.

Maar Abélard jaagt door de lucht als blauwe vliegen. Vreemde aftocht. Hoe verdwijnen? God! snel, een naaldgat. Het dunste naaldgat waardoor Abélard ons niet meer kan komen halen.

Het is een vreemde mooie dag. Voortaan enkel nog mooie dagen. Vanaf vandaag is Abélard niet langer kuis. De strakke keten der boeken is verbroken. Hij renonceert de kuisse coïtus en Gods permissie.

Hoe zoet is niet de coïtus! Zelfs de menselijke, zelfs terwijl je geniet van het lichaam van de vrouw, welk een serafijne sensualiteit binnen handbereik!

De hemel binnen het bereik van de aarde, minder mooi dan de aarde. Een paradijs ingebed in haar nagels.

Maar dat de dij van een vrouw de roep der siderische lichten achter zich laat, zelfs wanneer die bovenin de toren zijn gemonteerd. Is Abélard niet de priester voor wie de liefde zo klaar is?

De coïtus is klaar, de zonde is duidelijk. Zo helder. Wat 'n kiemen, hoe zoet zijn niet deze bloemen voor het bleke geslacht, hoe vraatzuchtig zijn niet de genotskoppen, die aan het uiterste eind van genot de klaprozen spreiden. De klaprozen der klanken, de gevleugelde klaprozen van dag en muziek, als magnetische vogelpluk. Het plezier maakt indringende mystieke muziek op het scherp van een ranke droom. Oh! die droom waarin de liefde toestemt om haar ogen weer te openen! Ja, Héloïse, jij bent het waar ik binnenloop met al mijn filosofie, in jou geef ik de ornamenten op, en in plaats daarvan geef ik je mannen wier geest trilt en glinstert in jou. -

Laat de Geest zichzelf bewonderen, want eindelijk bewondert de Vrouw Abélard. Laat dit schuim tegen de diepe en stralende wanden vloeien. De bomen. Attila's vegetatie.

Hij heeft het. Hij bezit het. Ze verstikt hem. En elke bladzijde spant zijn boog en gaat verder. Dit boek, waarin je het blad der breinen omslaat.

Abélard met afgesneden handen. Welke symfonie kan voortaan nog tippen aan die gruwelijke papieren kus. Héloïse eet vuur. Open een deur. Ga een trap op. Bel aan. De zachte, geplette borsten rijzen op. Haar huid is veel lichter op de borsten. Het lichaam is wit, maar bezoedeld, want geen enkele vrouwenbuik is zuiver. De huid heeft schimmelkleuren. De buik ruikt goed, maar hoe armtierig toch. En zovele generaties dromen hiervan. Hij is er. De man Abélard heeft het. Illustere buik. Dat is het en dat is het niet. Eet stro, eet vuur. De kus opent de grotten waarin de zee komt sterven. Daar heb je het, dat spasme waarbij de hemel ineens stort, waar een spirituele coalitie op uitloopt, EN HET KOMT VAN MIJ. Ah! hoe ik mij niets meer nog voel dan ingewanden, met niets van geestelijke brug nog boven mij. Zonder al die magische betekenissen, al die geheimen erbij. Zij en ik. We zijn er helemaal. Ik houd haar vast. Ik kus haar. Een laatste kracht weerhoudt mij, bevriest mij. Ik voel tussen mijn dijen dat de kerk mij tegenhoudt, en klaagt, zal ze mij verlammen? Zal ik mij terugtrekken? Nee, nee, ik verbrijzel de laatste muur. St. Franciscus van Assisi, die mijn geslacht bewaarde, verdwijnt. Sint Brigitte opent mijn tanden. Sint Augustinus maakt mijn riem los. De heilige Catharina van Siena legt God te slapen. Het is voorbij, het is voorbij, ik ben

geen maagd meer. De hemelmuur is omgedraaid. De universele waanzin heeft mij gewonnen. Ik sla mijn genot uit tot de hoogste top van de ether.

Maar nu hoort de heilige Héloïse hem. Later, oneindig veel later, hoort ze hem en spreekt ze met hem. Een soort nacht vult haar tanden. Komt binnen en brult in de grotten van haar schedel. Ze opent het deksel van zijn graf met haar hand van mierenbot. Het klinkt als een geit in een droom. Ze beeft, maar hij beeft veel meer dan zij. Arme man! Arme Antonin Artaud! Hij is het inderdaad, de impotente die de sterren beklimt, die zijn zwakte probeert te confronteren met de kardinale coördinaten der elementen, die uit elk der subtiele of gestolde gezichten van de natuur poogt een gedachte samen te stellen die stand houdt, een beeld dat overeind blijft. Als hij al die elementen zou kunnen creëren, op zijn minst een metafysica van rampen zou kunnen voorzien, het begin zou de ineenstorting zijn!

Héloïse betreurt in de plaats van haar buik geen muur te hebben zoals die waarop ze leunde toen Abélard haar obscene met zijn pik prangde. Voor Artaud is ontbering het begin van de door hem gewenste dood. Maar wat een prachtig beeld biedt ons de gecastreerde!

(> <https://www.dirkvekemans.be/2020/07/29/journal-intime-138/>)

Dylan Thomas

On no work of words

On no work of words now for three lean months in the bloody
Belly of the rich year and the big purse of my body
I bitterly take to task my poverty and craft:

To take to give is all, return what is hungrily given
Puffing the pounds of manna up through the dew to heaven,
The lovely gift of the gab bangs back on a blind shaft.

To lift to leave from treasures of man is pleasing death
That will rake at last all currencies of the marked breath
And count the taken, forsaken mysteries in a bad dark.

To surrender now is to pay the expensive ogre twice.
Ancient woods of my blood, dash down to the nut of the seas
If I take to burn or return this world which is each man's work.

[\(>https://mypoeticside.com/show-classic-poem-30883\)](https://mypoeticside.com/show-classic-poem-30883)

Edna St. Vincent Millay

First Fig

My candle burns at both ends;
It will not last the night;
But ah, my foes, and oh, my friends—
It gives a lovely light!

[\(>https://en.wikipedia.org/wiki/Edna St. Vincent Millay\)](https://en.wikipedia.org/wiki/Edna_St._Vincent_Millay)

Lanny Quarles

atomism's later nears

oneiric reverberations
to do gaddi's ack emma
rattlepulted means
by beans yet ye hominy
harmony's army
bends light around the stable
slab of gravity's gabble
particles are objects of being
late arrivals in the storm
lay luxuriously in clover
and mate to the rhythms
of the thunder omens
while the earth's flesh
remains inflexibly semiotic
pinging shargars
attesting to epicrates abomal sophtree
minute days to beads give sequence
where no one wandered anymore
but sumpy the sumped one
laid great plans by plumbing's
oneiric reverberations
said to history
abductive induction
breaks the clear ideas
of the philosophy of noise
being as per say
noise in the grotto
or a noise of grottos
cambering candor
or no kant dew
'now turn' to purlieu
'now turn again'
now face the inertial
inertial tertiary commercial
mery mercial's circe circus
us ursual ursula
ho neor nero miro
grotesque constellations
of virtual affect
gub nabe by fulciment's prime

is anything working
according to plan
is any plan working
is chaos hive drowning
in chaos while order
is drowning in order
while order is drowning
in chaos while chaos
is drowning in order
gut cycles
sensio nessitive
sensitive descriptions
of the gut populations
have led to a lessening
of the suffering
attesting to an
oneiric reverberation
now turning in oros
choad by reasoning
halo storage
kakoo chadoros
otaku oki doku kokoro jigoku
one is worth one
while value hives inside
gyre is worth gyre
to vortex
as neo-acatalepsus
heaving walls
of synthpyrrhonisms
storage
in every varying form
toasts
the stoic
criterion
of performance's
akolastic
set economy

(><https://www.facebook.com/lanny.quarles/posts/3063497567211529>)

NKdeE

uit de 'Allerheiligste parabel van Tante Sizzle en het Verzetshoofd'

Nog nooit was april zo machtig wreed en fris, maar
hoe zwart niet en van vloedgolven vergeven is
mijn bol kristal, hoe duister niet en bloed-beklonterd
wat ik in de toekomst zweven zie. Net

nog, Oostakkers

bijna, in een fikse vaart voorbij het stort van Tienen, zag ik
een wolk vuilnis langs de half-beknepen buisschoorsteen der ovens
slierten. Een man liet loenzend vanonder zijn grijze fez
zijn hond de berm volschijten, maar geen

vogel wiekte

daar, buiten onze wielen die zich in het gekende treinverband
op de sporen dol draaiden, was het geheel stil buiten, daar.
Een menige nacht word ik aldus volumeloos door een
horde woestelingen nagezeten, enige wit-raastige

heksenteven

ook mengen zich daar meestal onder: het zijn de ikjes
denk ik, de anonieme zelfjes die ik bij waken de kant
opschoof of zelfgenoegzaam weigerde te zijn, zodat ik
nu weer net niet de trappen naar de uitgang der

dicht gedroomde

burcht zal halen. O Jerusalem! Spanje voert de anti-dopingwet
in, Big Brother voelt zich thuis in Groot-Brittannië. De
krant klievert stuntelig een weids stilleven boven
een thumbnail van Pollock, iets dat veel te druk

oogt met enkele

verzopen paarden. Aandacht, aandacht: spoor-
wijziging. De trein op spoor 2 is niet de Intercity
naar Oostende maar het met slijmen bebaarde
zwarte muildier Inertia Kock vervoerende de

lang verwachte

slanke neusvleugels van La Sizzle richting uw perceptie
ten einde met de helderheid van hun Hergé'ske Klare Lijn
uw blikken in hun meer schrikbarende glooiingen te lokken
uw monden aan hun holten te verrekken, u daar

waar de beaat

gebeierde bim-bam der duale ademhalingskanalen openstaat,
tot cirkelzang en recursieve lijnvolging te verleiden, U
te wiegen en met de verrukkelijkheid van heur philtrum u
het laatste aards besef te ontfoetselen, u slaafs

slap te wiegen

en vervolgens met een droge knak de strot over te bijten.
Binnen vijftig jaar zijn alle populaties vis in onze oceanen
ingestort, maar als ik jou zie in dat roze t-shirt dan denk ik
ABN-AMRO: met U erbij kan ik de hele wereld minstens

vierenveertig

jaren langer naar de donder helpen. De liefde is
geen weegbaar deel van waar Tante Sizzle Tante
is, het is een woord dat uit haar boek is uitgebrand
en met de asse heeft haar hand ooit een aardse

hel getekend

waarbij vergeleken geen woord meer is omdat de taal
het opgeeft taal te zijn in het aanschijn van dergelijke
gruwel. Het is wetenschappelijk bewezen, Activia met
bifidus bacillen hechten zich in kleinteutige

flesjes plastic

aan uw ontvankelijk en van elke zin ontdane lippen vast
zodat u een seconde of twee het genot mag proeven
uzelfven gezond te wanen in een onbestaand lichaam
van achteren voortgedreven door een onbestaande

wind, teatraal

van schoonheden voorzien die u zelf niet in huis
zou halen, mocht u de keus hebben, naderhand,
tussen een herhaling idem ditto van de ellende
genaamd dit, uw leven, enerzijds

of anderzijds

een tijdje de natuurlijke weerstand van een steen.
Natuurlijk, je kan niet alles bij voorbaat plannen, ik
zit hier ook maar wat te stanzen bij alweer Kill Bill 2
op VT4, kom, laat 's zien of ik de scènes

'Acuna Boys'

en 'where is Bill' nog ken of Elle en I ,
want het is in dezen van kapitaal belang het reële
van de nonsens te kunnen scheiden, de identieke tijd
die immers niet dezelfde plaats beduidt, maar de plaats

gezien vanuit

een andere tijd, in een soortgelijke maat a.h.w., het identieke
los van 't kapitaal dictaat verwant aan Lucretius' clinamen * vs.
wat Pound *usurus* noemde, de reductie van Alles tot het Telbare
der gebruikswaarde, het nemen van het Ene als ene sluit

namelijk niet

de potentie uit, vervat in (bv. hieronder) perceptuele swerve-incentieven,
schuinsmarsjeerders in de lopende code, of, m.a.w.: waar
u slechts lijken ziet of van leven de afwezigheid, gebeurt het

misschien net, en dat waar u zo lillend mee loopt rond te zwaaien

eigenlijk het

afsterven is, de noodzakelijk neerwaartse declinatie van het eens bevonkte. Het zal mij heden evenwel net als u L. Caseis Immunitas wezen, het vooralsnog volslagen onvindbare bestanddeel van die fameuze

yoghurtfabriek,

want nader tot u brengt dit alles de neusvleugels niet. Soit. Tante, toen zij jonger was, en in het Tante zijn nog onervaren had zich menigmaal verwond aan spiegels toen zij daar haar eigen beeltenis aanschouwde: de klaarte van haar

neusomlijning

stak dusdanig helder uit het glas dat het was alsof er daar geen glas was maar neus, een orgaan, hoogst verleidelijk van aard en pas toen zij met zelfeigen lust-bezwangerd' adem de plaats op het glas bewasemde kon zij de grens bepalen waar

er wereld was

en waar glas. Er leek aldus een ideële las gelegd tussen schijn en zijn, één kluwen rond haar reukorgaan wier aanschijn bij derden zo dodelijk was dat niemand het zien der aldus in klaarte omschreven lijnen

ervan langer

dan enkele tellen in leven kon laten. Bij haar zelf leidde het bekijken ook al tot somtijds een kleine plas Tantebloed onderaan een Tantevoet daar zij het liefkozen der eigen lijnen pas goed bij het proeven van haar eigen

bloed kon laten.

Zo wrijft zich vaak ook een kleutervinger oude wonden open die welhaast genezen waren, enkel uit nieuwsgierigheid

omdat de korst een warmer plaats lijkt te bedekken
die dichter lijkt bij 't wezen van dat lijf te staan dat ons

is aangedaan.

Jean Delville, wiens visioenen angstvallig in de diepste
kelders der bankgebouwen geborgen blijven, de grooten Delville
die met gemak een Rops een Knopf of zelfs een Margritte
in roem zou evenaren mocht niet zijn werk,

zijn familie

ter wille, het voorwerp zijn van vele betwistingen, daar
zij daarmede de hoog oplopende rekeningen der psychiatrische
inrichtingen dienen te derven, waar zovele Delvilles
na een blik in d'ogen der meester en met gelijke genen belast

geborgen zijn

deze Jean is naar het schijnt de enige die het Sizzle-zien
overleefde, hoewel het nadien met hem nooit meer goed
kwam, zelfs niet toen hij zich in Schotland ging drukken
en aldaar aan de verzen van Burns, bv.

'my heart's not here'

een geheel eigen wending gaf, want zo zijn hart niet
in zijn borstkas lag omsloten, zo lag het evenmin
in de Highlands of waar dan ook want Sizzle had
hem in ruil voor dat ene ogenblik

een gat als hart

gegeven en leegte stromend leeg door lege aderen
zodat zijn arm en hand wel de begeerde lijnen Art Nouveau
kon leggen maar het leven dat hem restte heus volledig
was, meer letterlijk dan Vondel ons dat woord

verzonnen had.

(inzending > https://www.dirkvekemans.be/2007/02/14/fragmenten_secdoc/)

Paul van Ostaijen

De kievit

De kievit is een vogel die dure eieren legt. In valutazwakke landen legt de kievit niet meer.

(uit: **van Ostaijen, Paul**, Verzameld Proza. Grotesken en Ander Proza, Bert Bakker, Amsterdam 1991, p.109)

Peter Holvoet-Hanssen

Walsje op de barenbreker

(op de wereld

niet

eens

een voetafdruk)

POLLEKE

Spinnetje Spinnewiel
zeven k-kunsten in
zeven dr-draden, zie
het is het oog niet, wel
is het de schilderskwast
speurt naar een spoor, r-r-
roos in de sneeuw met de
geur van de sneeuw, wilt gij
voor mij wat maken wat
sneeuw voor de speleman

ROLLEKE

ronkende bonken, ze
bonken & ronken, hoor

MOLLEKE

mmmeuwen die leven, treur
niet bij mijn graf want dit
huis snort van wolken &
wit wordt de wind zijn lint

© Peter Holvoet-Hanssen,
uit de 'tritonistische interventie'
DE WOLKENDRAGERS,
najaar 2020 uitgegeven bij Uitg. Polis zaliger)

Koop en lees
DE WOLKENDRAGERS:

<https://www.pelckmansuitgevers.be/de-wolkendragers.html>

Luister naar en koop het album van

DE WOLKENDRAGERS: <https://joachimbadenhorst.bandcamp.com/album/de-wolkendragers>

Svetlana Zakharova

Is het de liefde die je tijdsbesef verdraait
en dagen zo onmachtig lang maakt.
Ik wacht, je komt maar niet, ik wacht,
en word een kind dat aan het stromend
water zit en speelt met stokjes.

De zon zakt met de snelheid van een slak,
de zomer eindigt niet. Een kus van moeder,
haar warme zweetgeur, een geplette bes
die vlek vormt op de jurk: dit zal nooit
stoppen met ontstaan.

Je komt, je bent gekomen, en de tijd
wordt klein, meedogenloos. Het scheiden
nadert razendsnel, muilbandt
het kind in mij en snijdt de schreeuw af
nog voor de eerste krijs.

(><https://www.facebook.com/svetlana.zakharova.1671/posts/460346021968136>)

EPILOOG

Tu l'as parlé si souvent (Vous en avez tellement parlé) / You've talked about it so much /
Je hebt er zoveel over verteld

Et cette maison ... .. ou je suis né (Il y a la maison dans laquelle je suis né) / There's
the House I Was born in / dat huis daar ... .. waar ik ben geboren

Celle là? / That one? / Dat daar?

Oui / Yes / Ja

Et voilà le chantier / There's the boatyard / daar is de bootwerf

Il y a longtemps que j'avais envie de venir (Je voulais revenir depuis longtemps) / I've
wanted to come back for a long time / Ik wilde al zolang hier terugkomen

Sans moi pourquoi tu 'nest pas revenu plus tôt? / Why didn't you come back sooner
without me? / Je had toch al lang kunnen terugkomen zonder mij?

Sans toi ou avec toi / With or without you / Met of zonder jou

Aucune difference pour vous (C'était pareil pour toi) / It was the same to you / Dat zou
voor jou geen verschil gemaakt hebben

Je n'ai dit pas cela (Je n'ai pas dit ça) / I didn't say that / dat heb ik niet gezegd

Mais ce que j'ai trouvé ici est à moi tout seul (Mais ce que j'ai trouvé ici n'est que le
mien) / But what I've found here is mine only / Maar wat ik hier gevonden heb behoort
alleen mij toe

(door Arnout Camerlinckx uit *La pointe courte* / *Agnès Varda*)

RADIO KLEBNIKOV 03/04/2021 @19u53

INHOUD

Lees Mij	3
Alan Sondheim	4
Sulings	4
Antonin Artaud	6
De klare Abélard	6
Dylan Thomas	9
On no work of words	9
Edna St. Vincent Millay	10
First Fig	10
Lanny Quarles	11
atomism's later nears	11
NKdeE	13
uit de 'Allerheiligste parabel van Tante Sizzle en het Verzetshoofd'	13
Paul van Ostaijen	18
De kievit	18
Peter Holvoet-Hanssen	19
Walsje op de barenbreker	19
Svetlana Zakharova	20
Is het de liefde die je tijdsbesef verdraait	20
EPILOOG	21

Radio **Klebnikov**

is het programma van de Vrije Lyriek
elke zaterdag van 18u tot 20u
op de Leuvense vrije radio **Radio Scorpio**
FM 106 of <http://radioscorpio.be/luister.html>

stuur uw bijdragen aan de WEEKBLADEN naar
weekbladen@radioklebnikov.be